U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalované: **A. H., zástupkyně vedoucího odboru výstavby Magistrátu města Kladna**, se sídlem nám. Starosty Pavla 44, Kladno, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 94,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Návrhem na obnovu řízení ze dne 15. 4. 2010 se žalobce domáhal obnovy řízení ukončeného usnesením ze dne 17. 9. 2007, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 29, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2007. V tomto návrhu uvedl, že vyšly najevo nové důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny; jako důkaz přiložil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 25. 1. 2010, č. j. 007654/2010/KUSK. Uvedl dále, že nepožaduje omluvu, ale žádá pro Jiřího Pokorného mladšího podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, od města Kladna, které zaměstnává žalovanou, náhradu škody ve výši 100 000 Kč.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 4. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 90, uložil žalobci povinnost podle § 37 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aby písemně uvedl, zda se podáním ze dne 15. 4. 2010 domáhá obnovy řízení ukončeného pravomocným usnesením ze dne 17. 9. 2007, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 29, nebo zda toto podání směřuje proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 25. 1. 2010, č. j. 007654/2010/KUSK, jenž připojil k tomuto podání jako přílohu. Dále žalobci uložil, aby (a) uvedl, které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů považuje napadené výroky

za nezákonné nebo nicotné, (b) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést, a (c) formuloval návrh výroku rozsudku, jehož se domáhá.

V podání ze dne 6. 5. 2010 žalobce uvedl, že je prokázáno, že soud podání ze dne 15. 4. 2010 nečetl, neboť je tam uvedeno, že se domáhá obnovy řízení proti pravomocnému usnesení ze dne 17. 9. 2007, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 29, kterým byla odmítnuta jeho žaloba. Poukázal na to, že přiložené rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 25. 1. 2010, č. j. 007654/2010/KUSK, je oporou k obnově řízení ve věci a ospravedlňuje obnovu řízení podle § 112 s. ř. s. při splnění důvodu obnovy podle § 114 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 6. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 94, odmítl návrh na obnovu řízení a žádnému z účastníku nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí, tj. ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. b) s. ř. s. Přípustnost obnovy řízení je tedy omezena jen na řízení vedená podle dílu 3 a 5 a hlavy II části třetí s. ř. s., která byla ukončena pravomocnými rozsudky, v ostatních případech není přípustná. Soud konstatoval, že předmětný návrh na obnovu řízení není přípustný, protože soudní řízení, jehož obnovu žalobce navrhuje, nebylo vydáno ve věci ochrany před zásahem správního orgánu nebo ve věci politických stran a hnutí; dalším důvodem, který zakládá nepřípustnost návrhu, je skutečnost, že předmětné řízení nebylo ukončeno rozsudkem, nýbrž usnesením o odmítnutí žaloby pro neodstranění vad podání.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž namítal, že doložil důkazy a skutečnosti, které bez jeho viny nebyly a nemohly být v původním řízení uplatněny, a výsledek obnoveného řízení pro něj může být příznivější. Nesouhlasil s tím, že by z jeho strany nebyly odstraněny nedostatky žaloby, a proto soud nemohl postupovat podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Postup soudu, která jeho návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., shledal stěžovatel nezákonným, neboť jeho návrh na obnovu řízení byl přípustný, tj. splňoval zákonné podmínky. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

Městský soud v Praze výzvou ze dne 25. 6. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 100, stěžovateli uložil, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy předložil plnou moc advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), a dále aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno kasační stížností (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Současně soud stěžovatele poučil o tom, že nebudou-li uvedené nedostatky přes výzvu soudu odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel podáním ze dne 12. 7. 2010, v němž uvedl: *„Nebudu předkládat plnou moc advokátovi k zastupování a Vy potom obnovu řízení nepovolíte z důvodu, že obnova je přípustná jen proti rozsudku vydaného v řízení. Kdo přinutí soud, aby rozhodoval rozsudkem, on se raději usnáší, a tím znemožňuje vymahatelnost práva.“*

Dne 1. 10. 2010 Městský soud v Praze předložil spis zdejšímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 94, s tím, že stěžovatel není přes výzvu soudu zastoupen advokátem.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá (resp. tuto skutečnost nedoložil), na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2010, č. j. 3 Nc 1035/2007 – 94, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu